

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

7. august 2018*

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2001/23/EF– anvendelsesområde – artikel 1, stk. 1 – overførsel af virksomheder – varetagelse af arbejdstagernes rettigheder – tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole – første valgte leverandørs ophør af aktiviteten inden afslutningen af det igangværende skoleår og udpegelse af en ny leverandør i begyndelsen af det følgende skoleår – artikel 4, stk. 1 – forbud mod afskedigelse på grund af en overførsel – undtagelse – afskedigelser, som sker af økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47«

I sag C-472/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (øverste regionale domstol i Castilien og León, Spanien) ved afgørelse af 12. maj 2016, indgået til Domstolen den 24. august 2016, i sagen

Jorge Luís Colino Sigüenza

mod

Ayuntamiento de Valladolid,

In-Pulso Musical SC,

Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL,

Músicos y Escuela SL,

Fondo de Garantía Salarial (Fogasa),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.L. da Cruz Vilaça, og dommerne E. Levits, A. Borg Barthet (refererende dommer), M. Berger og F. Biltgen,

generaladvokat: E. Tanchev,

justitssekretær: fuldmægtig L. Carrasco Marco,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 27. september 2017,

* Processprog: spansk.

efter at der er afgivet indlæg af:

- Jorge Luís Colino Sigüenza, ved abogado J.M. Blanco Martin,
- In-Pulso Musical SC ved abogado J. Lozano Blanco,
- den spanske regering ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtiget,
- Europa-Kommissionen ved J. Rius og M. Kellerbauer, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. december 2017,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT 2001, L 82, s. 16) samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Jorge Luís Colino Sigüenza på den ene side og Ayuntamiento de Valladolid (Valladolid kommune, Spanien), In-pulso Musical SC, Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL (som kurator for Músicos y Escuela) og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (lønmodtagernes garantifond (Fogasa), Spanien) på den anden side vedrørende lovligheden af Jorge Luís Colino Sigüenzas afskedigelse i forbindelse med en kollektiv afskedigelsesprocedure.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Direktiv 2001/23 udgør kodificeringen af Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT 1977, L 61, s. 26), som ændret ved Rådets direktiv 98/50/EF af 29. juni 1998 (EFT 1998, L 201, s. 88).
- 4 Artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 bestemmer:
 - »a) Dette direktiv finder anvendelse på overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift til en anden indehaver som følge af en overdragelse eller fusion.
 - b) Som overførsel i henhold til dette direktiv anses overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af midler, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om den er væsentlig eller accessorisk, jf. dog litra a) og de følgende bestemmelser i denne artikel.
 - c) Dette direktiv finder anvendelse på offentligretlige og privatretlige virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset om de opererer med gevinst for øje. En administrativ omorganisering af offentlige administrative myndigheder eller en overførsel af administrative funktioner mellem offentlige administrative myndigheder er ikke en overførsel i dette direktivs forstand.«

- 5 Direktivets artikel 3, stk. 1, første afsnit, fastsætter:

»Overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen, overgår som følge af denne overførsel til erhververen.«

- 6 I artikel 4, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2001/23 bestemmes det:

»Overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift giver ikke i sig selv overdrageren eller erhververen nogen begrundelse for at foretage afskedigelser. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at der kan ske afskedigelser af økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer.«

Spansk ret

- 7 De regler, der finder anvendelse på lønmodtagere i tilfælde af overførsel af økonomiske enheder, er fastsat i Real Decreto Legislativo 1/1995 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (kongeligt lovdekret 1/1995 om godkendelse af lovbekendtgørelse om arbejdstageres rettigheder), af 24. marts 1995 (BOE nr. 75, af 29.3.1995, s. 9654), som affattet ved lov nr. 12/2001 af 9. juli 2001 (BOE nr. 164 af 10.7.2001, s. 24890) (herefter »lov om arbejdstageres rettigheder«).

- 8 Artikel 44, stk. 1 og 2, i lov om arbejdstageres rettigheder bestemmer:

»1. Overdragelse af en virksomhed, af et erhvervscenter eller af en selvstændig produktionsenhed tilhørende denne virksomhed medfører ikke i sig selv, at ansættelsesforholdet ophører, idet den nye arbejdsgiver indtræder i den tidligere arbejdsgivers rettigheder og forpligtelser i henhold til ansættelseskontrakten og på området for den sociale sikringsordning, herunder de aftaler, der er indgået med hensyn til pension, under de betingelser, der er fastsat i den særlige lovgivning, der finder anvendelse, og generelt i alle de forpligtelser vedrørende supplerende social sikring, som overdrageren har indgået.

2. Med henblik på denne artikel anses det for en virksomhedsoverførsel, når overdragelsen vedrører en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af midler, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om den er væsentlig eller accessorisk.«

- 9 Denne lovs artikel 51 med overskriften »Kollektiv afskedigelse« fastsætter:

»I denne lov forstås ved »kollektiv afskedigelse« opsigelse af ansættelseskontrakter af økonomiske, tekniske, organisatoriske eller produktionsmæssige grunde, når opsigelsen inden for et tidsrum af 90 dage berører mindst:

- a) 10 arbejdstagere i virksomheder, som beskæftiger færre end 100 arbejdstagere
- b) 10% af det samlede antal arbejdstagere i virksomheder, som beskæftiger mellem 100 og 300 arbejdstagere
- c) 30 arbejdstagere i virksomheder, som beskæftiger mindst 300 arbejdstagere.

Økonomiske grunde anses for at foreligge, når virksomhedens resultater udviser en økonomisk negativ situation, eksempelvis når der faktisk er lidt eller forudses tab, eller når der foreligger et vedvarende fald i de ordinære indtægter eller det ordinære salg. Under alle omstændigheder anses et fald for at være vedvarende, hvis i tre på hinanden følgende kvartaler de ordinære indtægter eller det ordinære salg hvert kvartal er lavere end registreret for samme kvartal det foregående år.

[...]

Ved en kollektiv afskedigelse forstås ligeledes opsigelse af ansættelseskontrakter, som berører samtlige virksomhedens ansatte, forudsat at antallet af de berørte arbejdstagere overstiger fem, og når opsigelsen er en konsekvens af, at virksomheden helt ophører af de grunde, som er angivet ovenfor.

[...]

2. Der skal forud for en kollektiv afskedigelse være en periode med høring af arbejdstagernes legale repræsentanter i en periode på højst 30 kalenderdage eller 15 for så vidt angår virksomheder med færre end 50 arbejdstagere.

[...]

Arbejdsmarkedstilsynet sikrer, at høringsperioden forløber effektivt. Det kan i givet fald meddele parterne påkrav og anbefalinger, som under ingen omstændigheder kan afbryde eller suspendere proceduren. Med forbehold af det foregående stykke kan arbejdsmarkedstilsynet desuden efter fælles anmodning fra parterne træffe mæglingsforanstaltninger, der er egnet til at løse de problemer, der opstår som følge af den kollektive afskedigelse. I samme øjemed kan arbejdsmarkedstilsynet ligeledes efter anmodning fra en part eller på eget initiativ yde bistand.

Efter høringsperiodens udløb underretter arbejdsgiveren arbejdsmarkedstilsynet om resultatet heraf. Såfremt parterne er nået til enighed om en aftale, fremsender arbejdsgiveren en fuldstændig genpart heraf. I modsat fald fremsender arbejdsgiveren sin beslutning om kollektiv afskedigelse inklusive vilkårene herfor til arbejdstagerrepræsentanterne og arbejdsmarkedstilsynet.

[...]

4. Når beslutningen er blevet meddelt arbejdstagerrepræsentanterne, kan arbejdsgiveren underrette hver af de pågældende arbejdstagere om afskedigelserne på de betingelser, der er fastsat i denne lovs artikel 53, stk. 1. Under alle omstændigheder får afskedigelser tidligst virkning 30 dage efter, at meddelelse om høringsperiodens begyndelse er sendt til arbejdsmarkedstilsynet.

[...]

6. Arbejdsgiverens beslutning er underlagt de klagemuligheder, der er fastsat for denne afskedigelse. Arbejdstagerrepræsentanternes anlæggelse af sag suspenderer behandlingen af individuelle sager indtil der træffes afgørelse i denne sag.«

- 10 Kollektive afskedigelser er reguleret i artikel 124 i Ley 36/2011 reguladora de la jurisdicción social (lov nr. 36/2011 om de social- og arbejdsretlige domstoles organisation) af 10. oktober 2011 (BOE nr. 245, af 11.10.2011, s. 106584). I den affattelse, som trådte i kraft den 15. juli 2012, bestemmer denne artikel med overskriften »Kollektive afskedigelser af økonomiske, organisatoriske, tekniske eller produktionsmæssige årsager eller force majeure« følgende:

»1. Arbejdsgiverens beslutning kan anfægtes af arbejdstagerrepræsentanterne ved den procedure, der er fastsat i de følgende stykker. Når sagen er anlagt af tillidsrepræsentanterne, skal disse på tilstrækkelig vis have deltaget i den kollektive afskedigelsesprocedure.

2. Sagsanlæg kan støttes på følgende søgsmålsgrunde:

- a) Det retlige grundlag, der er anført i den skriftlige meddelelse, mangler.

- b) Der er ikke gennemført en høringsperiode, de dokumenter, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2, i lov om arbejdstageres rettigheder, er ikke blevet tilsendt, eller den procedure, der er foreskrevet i artikel 51, stk. 7, i lov om arbejdstageres rettigheder, er ikke blevet overholdt.
- c) Beslutningen om afskedigelse er blevet truffet ved svig, bedrageri, tvang eller retsmisbrug
- d) Beslutningen om afskedigelse er blevet truffet i strid med grundlæggende rettigheder og borgerlige frihedsrettigheder.

Krav vedrørende den manglende anvendelse af de prioriteringsregler om opretholdelse af beskæftigelse, der er fastsat ved lov, kollektive overenskomster eller den i høringsperioden vedtagne aftale, kan på ingen måde være genstand for denne sag. Disse krav skal fremsættes i forbindelse med den individuelle procedure, der er omhandlet i denne artikels stk. 11.

[...]

6. Sag skal anlægges inden for en præklusiv frist på 20 dage at regne fra den aftale, der blev indgået under høringsperioden, eller fra underretningen af arbejdstagerne om arbejdsgiverens beslutning om kollektiv afskedigelse.

[...]

9. Når sagen er blevet antaget til realitetsbehandling, giver justitskontoret arbejdsgiveren meddelelse herom og giver denne pålæg om, inden for en frist på fem dage, at fremlægge, helst i elektronisk form, dokumenter og referater fra høringsperioden samt meddelelsen af resultatet heraf til arbejdsmarkedstilsynet.

Ved samme pålæg giver justitskontoret arbejdsgiveren en frist på fem dage til at dokumentere, at arbejdstagerrepræsentanterne har anlagt sag, som de arbejdstagere, der er berørt af de kollektive afskedigelser, er bekendt med, for at disse inden for en frist på femten dage meddeler retten en adresse med henblik på dommens forkyndelse.

[...]

11. Dommen afsiges inden for fem dage efter domsforhandlingen og kan være genstand for appel.

Beslutningen om afskedigelse kendes gyldig, såfremt arbejdsgiveren i henhold til artikel 51, stk. 2 eller 7, i lov om arbejdstageres rettigheder godtgør, at det angivne retlige grundlag foreligger.

Ved dom erklæres beslutningen om afskedigelse ugyldig, såfremt arbejdsgiveren ikke godtgør, at det retlige grundlag, der er angivet i afskedigelsesskrivelsen, foreligger.

[...]

12. Når dommen er endelig, forkyndes den for parterne og de arbejdstagere, der er berørt af de kollektive afskedigelser, som har meddelt retten en adresse med henblik for forkyndelse til de formål, der er fastsat i denne artikels stk. 13, litra b).

Den endelige dom meddeles til orientering arbejdsmarkedstilsynet, arbejdsløshedskassen og den sociale sikringsmyndighed, hvis de ikke er parter i sagen.

13. Når sagens genstand vedrører den individuelle anfægtelse af ophævelsen af ansættelseskontrakten for Juzgado de lo Social [(arbejdsret, Spanien)], finder bestemmelserne i denne lovs artikel 120-123 anvendelse med følgende særbestemmelser:

- a) Når retsforhandlingerne vedrører prioritering af bestemte arbejdstagere, skal søgsmålet ligeledes rettes mod disse personer.

Søgsmålet skal ligeledes rettes mod arbejdstagerrepræsentanterne, når foranstaltningen er truffet med deres samtykke, dersom de, der ikke har underskrevet aftalen, ikke har anfægtet beslutningen om afskedigelse i henhold til de foregående stykker.

- b) Såfremt arbejdstagerrepræsentanterne i medfør af bestemmelserne i ovenstående stykke anlægger sag til prøvelse af arbejdsgiverens beslutning, efter at den individuelle sag er indledt, udsættes denne sag, indtil den sag, der er anlagt af arbejdstagerrepræsentanterne, er afgjort ved en afgørelse, der, når den er blevet endelig, har retskraft i forhold til den individuelle sag i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lovs artikel 160, stk. 5.
- c) Foruden de grunde, der er omhandlet i denne lovs artikel 122, stk. 2, er afskedigelsen ugyldig, når arbejdsgiveren ikke har indledt høringsperioden, fremlagt de dokumenter, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2, i lov om arbejdstageres rettigheder, overholdt den procedure, der er foreskrevet i artikel 51, stk. 7, i lov om arbejdstageres rettigheder, eller ikke har opnået en retskendelse fra skifteretten i de tilfælde, hvor en sådan er påkrævet ved lov.

Opsigelse af en kontrakt fra arbejdsgiverens side, der sker, uden at de prioriteringsregler om opretholdelse af beskæftigelse, der kan følge af lov, kollektive overenskomster eller aftalen indgået i løbet af høringsperioden, er overholdt, er ligeledes ugyldig. Denne ugyldighed omfatter ikke opsigelse af kontrakter, der har fundet sted under samme kollektive afskedigelse i overensstemmelse med prioriteringsreglerne om opretholdelse af beskæftigelse.»

- 11 Denne lovs artikel 160, stk. 5, fastsætter:

»Den endelige dom har retskraft med hensyn til individuelle sager, der vedrører den samme sagsgenstand eller som er direkte konnekse hermed, som er verserende eller som kan anlægges både ved de arbejdsretlige domstole og de forvaltningsretslige domstole, som således udsættes på behandlingen af det kollektive søgsmål. Der træffes bestemmelse om udsættelse, selv om der allerede er truffet en afgørelse i første instans, og selv om der verserer en appelsag eller en kassationsappel. Den endelige dom, der afsiges i forbindelse med kollektive sager, er bindende for den ret, ved hvilken der er anlagt sag, herunder hvis den endelige dom ikke er blevet påberåbt som modstridende afgørelse i forbindelse med den sag, der er indledt ved Tribunal Supremo [(øverste domstol, Spanien)] med henblik på sikre en ensartet retspraksis.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 Jorge Luis Colino Sigüenza blev fra den 11. november 1996 ansat som musiklærer ved den kommunale musikskole i Valladolid (Spanien). Til at begynde med blev musikskolen drevet direkte af Valladolid kommune, der oprindeligt havde ansat Jorge Luis Colino Sigüenza.
- 13 Fra 1997 ophørte Valladolid kommune med at drive musikskolen og afholdt flere successive offentlige udbud for tildeling af denne tjenesteydelse. Den valgte leverandør ved disse successive udbudsprocedurer var uden afbrydelse fra dette tidspunkt og indtil den 31. august 2013 Músicos y Escuela, som fortsatte musikskoleaktiviteterne, idet Músicos y Escuela påtog sig ansvaret for driften af lokaler, inventar og instrumenter til brug for udøvelsen af denne tjenesteydelse. Músicos y Escuela

overtog ligeledes en del af de arbejdstagere, der havde været ansat af nævnte kommune, herunder Jorge Luís Colino Sigüenza. Denne aktivitet blev fortsat opfattet som en ydelse tilbudt borgerne af Valladolid kommune i form af musikskole.

- 14 På grund af et faldende antal elever i den kommunale musikskole i Valladolid i skoleåret 2012-2013 stod de beløb, som eleverne indbetalte for denne ydelse, ikke længere i forhold til det modydelsesbeløb, som skulle bæres af Valladolid kommune i henhold til den indgåede aftale med Músicos y Escuela, hvilket førte denne sidstnævnte til fra nævnte kommune at kræve et beløb på 58 403,73 EUR for dette skoleårs første kvartal og 48 592,74 EUR for skoleårets andet kvartal.
- 15 Idet Valladolid kommune afviste at betale disse beløb, opsagde Músicos y Escuela den 19. februar 2013 tjenesteydelseskontrakten på grund af nævnte kommunes misligholdelse og krævede en tilsvarende erstatning. Som svar herpå opsagde kommunen i august 2013 kontrakten på grund af Músicos y Escuelas misligholdelse for at have ophørt med sine aktiviteter inden udløbet af den aftalte periode. Sagen blev indbragt for Sala de lo Contencioso-Administrativo du Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (afdelingen for forvaltningsretlige sager ved den øverste regionale domstol i Castilien og León, Spanien), som ved flere endelige domme afsagt i perioden 2014-2015 for det første fastslog, at Valladolid kommune havde misligholdt kontrakten indgået med Músicos y Escuela, for så vidt som denne kontrakt fastsatte en garanti for indtægter uafhængigt af antallet af tilmeldte elever, og at kommunen ved den manglende overholdelse heraf selv havde forhindret fortsættelsen af Músicos y Escuelas aktiviteter, hvorefter samme kommunes misligholdelse således begrundede opsigelsen af denne kontrakt. Idet Músicos y Escuela for det andet ikke havde overholdt sine forpligtelser, og idet Músicos y Escuela ensidigt havde ophørt med sine aktiviteter allerede den 31. marts 2013, blev Músicos y Escuela ikke tilkendt den krævede erstatning med tillæg af renter.
- 16 I mellemtiden havde Músicos y Escuela allerede den 4. marts 2013 indledt den nødvendige forhandlings- og høringsperiode for at kunne foretage kollektiv afskedigelse af samtlige ansatte på grund af den økonomiske situation som følge af uoverensstemmelsen med Valladolid kommune. I mangel af en aftale med lønmodtagerrepræsentanterne traf Músicos y Escuela den 27. marts 2013 beslutning om kollektivt at afskedige samtlige ansatte.
- 17 Den 31. marts 2013, dvs. nogle måneder inden afslutningen af det igangværende skoleår, ophørte Músicos y Escuela sin aktivitet og overdrog allerede den 1. april lokalerne, instrumenterne og midlerne til driften af den kommunale musikskole i Valladolid, hvis drift selskabet var blevet overladt, til Valladolid kommune. Den 4. april 2013 sendte Músicos y Escuela en opsigelsesskrivelse til samtlige ansatte, herunder Jorge Luís Colino Sigüenza, med virkning fra den 8. april 2013. Dette selskab blev den 30. juli 2013 erklæret konkurs.
- 18 Idet alene arbejdstagerrepræsentanterne i Músicos y Escuela ifølge lov om de social- og arbejdsretlige domstoles organisation havde ret til at anlægge sag i forbindelse med en kollektiv afskedigelse, indbragte de beslutningen om kollektiv afskedigelse for Sala de lo Social de Valladolid du Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (afdelingen for arbejdsretlige sager ved den øverste regionale domstol i Castilien og León, Spanien), som ved afgørelse af 19. juni 2013 ikke gav sagsøgerne medhold i sagen.
- 19 Arbejdstagerrepræsentanterne appellerede denne afgørelse til Tribunal Supremo (øverste domstol), som ved dom af 17. november 2014, heller ikke gav sagsøgerne medhold i sagen. Denne dom er blevet endelig.
- 20 I mellemtiden havde Valladolid kommune i august 2013 tildelt driften af den kommunale musikskole i Valladolid til In-pulso Musical og havde til denne, ligesom det havde været tilfældet med Músicos y Escuela, overladt brug af lokaler, instrumenter og de nødvendige midler med henblik herpå. In-pulso Musical påbegyndte sine aktiviteter i september 2013 for skoleåret 2013-2014. Efter en ny udbudsprocedure udpegede Valladolid kommune på ny In-pulso Musical som valgt leverandør til

gennemførelse af denne kontrakt for skoleåret 2014-2015 og 2015-2016. Dette selskab ansatte ikke nogen af de lønmodtagere, der tidligere havde været ansat ved nævnte kommunale musikskole, og som var blevet kollektivt afskediget af Músicos y Escuela.

- 21 Jorge Luís Colino Sigüenza anlagde individuelt sag ved Juzgado de lo Social n° 4 de Valladolid (arbejdsret nr. 4 i Valladolid, Spanien) mod Músicos y Escuela, Valladolid kommune og In-pulso Musical for at gøre indsigelse mod sin afskedigelse.
- 22 Ved dom af 30. september 2015 gav denne ret ikke Jorge Luís Colino Sigüenza medhold i hans sag med den begrundelse, at den var bundet af den retskraft, der var knyttet til dommen fra Tribunal Supremo (øverste domstol) af 17. november 2014, som ikke havde givet arbejdstagerrepræsentanterne medhold i deres sag til prøvelse af den kollektive afskedigelse, med hensyn til det individuelle søgsmål anlagt af den berørte til prøvelse af dennes afskedigelse, selv om denne sidstnævnte ikke individuelt var part i den sag, der gav anledning til denne dom. Juzgado de lo Social n° 4 de Valladolid (arbejdsret nr. 4 i Valladolid) fandt desuden, at In-pulso Musical ikke havde afløst Músicos y Escuela som arbejdsgiver for Jorge Luís Colino Sigüenza, idet der var forløbet næsten fem måneder fra hans afskedigelse til In-pulso Musicals overtagelse af driften af den kommunale musikskole i Valladolid.
- 23 Jorge Luís Colino Sigüenza har appelleret denne afgørelse til den forelæggende ret, Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (øverste regionale domstol i Castilien og León, Spanien).
- 24 Til støtte for sit søgsmål har han i det væsentlige gjort gældende, at den retskraft, der er knyttet til dommen fra Tribunal Supremo (øverste domstol) af 17. november 2014, der ikke gav medhold i det anlagte søgsmål til prøvelse af den kollektive afskedigelse, for det første ikke kan medføre, at han berøres individuelt, for så vidt som han ikke var part i denne sag, således at en sådan udvidelse af retskraften tilsidesætter hans ret til adgang til effektive retsmidler, som er sikret ved chartrets artikel 47. Han har for det andet gjort gældende, at der i den foreliggende sag er sket en overførsel af en virksomhed til In-pulso Musical, således at denne transaktion ikke kan begrunde opsigelsen af hans ansættelseskontrakt.
- 25 Denne ret ønsker derfor nærmere bestemt oplyst, dels om Músicos y Escuelas midlertidige afbrydelse af selskabets tjenesteydelser fra den 1. april 2013 til begyndelsen af september 2013, på hvilket tidspunkt driften af den kommunale musikskole i Valladolid blev overtaget af In-pulso, er til hinder for, at det fastslås, at der er tale om en »overførsel« af en virksomhed eller bedrift som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2001/23, dels om anvendelsen af den nationale lovgivning om retskraft i en situation som den, der er indbragt for den, har til følge, at Jorge Luís Colino Sigüenzas ret til adgang til effektive retsmidler tilsidesættes.
- 26 På denne baggrund har Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (øverste regionale domstol i Castilien og León) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Foreligger der en »overførsel« som omhandlet i direktiv 2001/23[...], når [en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole], som modtager alt sit materiale fra den pågældende kommune (lokaler, instrumenter, klasseværelser, inventar), har ansat eget personale og leverer tjenesteydelser ved skoleundervisning, afslutter sine aktiviteter den 1. april 2013, to måneder inden afslutningen af skoleåret, og tilbageleverer alt materialet til kommunen, der ikke genoptager aktiviteten for at afslutte skoleåret 2012-2013, men giver en ny bevilling til en ny kontrahent, der genoptager aktiviteten i september 2013 ved begyndelsen af det nye skoleår 2013-2014, idet kommunen med henblik herpå til den nye kontrahent overfører det nødvendige materiale, som den tidligere kontrahent rådede over (lokaler, instrumenter, klasseværelser, inventar)?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og såfremt de beskrevne omstændigheder foreligger, hvor hovedvirksomhedens (kommunens) manglende opfyldelse af sine forpligtelser har bragt den første kontrahent til at ophøre med sin aktivitet og afskedige alle sine ansatte, hvorefter denne hovedvirksomhed overfører alt materialet til en anden kontrahent, der fortsætter med samme aktivitet, skal artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23[...] da fortolkes således, at afskedigelsen af den første kontrahents ansatte er sket af »økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer«, eller er årsagen til afskedigelsen »overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift«, som er forbudt i henhold til denne artikel?
- 3) Såfremt besvarelsen af det [andet] spørgsmål er, at årsagen til afskedigelsen er overførslen, hvorved afskedigelsen er i strid med direktiv 2001/23[...], skal [chartrets] artikel 47 [...] da fortolkes således, at den er til hinder for, at den nationale lovgivning forbyder en domstol at træffe en materiel afgørelse om de argumenter, der fremføres af en arbejdstager, som i en individuel sag anfægter sin afskedigelse, der har fundet sted inden for rammerne af en kollektiv afskedigelse, med henblik på at forsvare de rettigheder, der følger af [direktiv 2001/23] og Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser [(EUT 1998, L 225, s. 16)], under hensyn til, at der tidligere er afsagt endelig dom om den kollektive afskedigelse i en sag, hvori den pågældende arbejdstager ikke har kunnet indgå som part, selv om de fagforeninger, der er repræsenteret i virksomheden, og/eller arbejdstagernes lovlige kollektive repræsentanter har været part eller har kunnet være det?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 27 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole, vedrørende hvilken kommunen har leveret alle de midler, der er nødvendige for udøvelsen af denne aktivitet, som bringer denne aktivitet til ophør to måneder inden afslutningen af det igangværende skoleår, ved afskedigelse af samtlige ansatte og ved, at disse materielle midler tilbagegives til kommunen, som giver en ny bevilling alene for følgende skoleår og overfører de samme materielle midler til denne nye leverandør, kan omfattes af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- 28 Det bemærkes indledningsvis, at Domstolen har fastslået, at anvendelsesområdet for direktiv 2001/23 kan udvides til alle de tilfælde, hvor der som led i en aftale sker en udskiftning af den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for virksomhedens drift, og som af den grund påtager sig en arbejdsgivers forpligtelser i forhold til arbejdstagerne i virksomheden, og det har ingen betydning, om der er sket en overførsel af ejendomsretten til materielle aktiver (dom af 26.11.2015, Aira Pascual og Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Ifølge Domstolens faste praksis er formålet med direktiv 2001/23 at sikre en fortsættelse af de bestående ansættelsesforhold inden for en økonomisk enhed, selv om denne skifter indehaver. Det afgørende ved vurderingen af, om der foreligger en overførsel i direktivets forstand, er, om den pågældende økonomiske enhed har bevaret sin identitet, hvilket navnlig må lægges til grund, såfremt driften faktisk fortsættes eller genoptages (dom af 9.9.2015 Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

- 30 For at afgøre, om denne betingelse er opfyldt, må der tages hensyn til alle de faktiske omstændigheder omkring den pågældende overførsel, herunder hvilken form for virksomhed eller bedrift der er tale om, hvorvidt der er sket en overførsel af de materielle aktiver som f.eks. bygninger og løsøre, værdien af de immaterielle aktiver på tidspunktet for overførslen, hvorvidt den nye indehaver har overtaget størstedelen af arbejdsstyrken, om kundekredsen overføres, samt i hvor høj grad aktiviteterne før og efter overførslen er de samme, og hvor længe disse eventuelt har været indstillet. Alle disse omstændigheder kan kun indgå som enkelte elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og de kan derfor ikke vurderes isoleret (dom af 9.9.2015 Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 31 I særdeleshed har Domstolen fremhævet, at afvejningen af, hvilken vægt der skal tillægges de forskellige kriterier, nødvendigvis afhænger af, hvilken type aktivitet der udføres, og hvilke produktions- eller driftsmåder der anvendes i virksomheden, bedriften eller den pågældende del af bedriften (dom af 9.9.2015 Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).
- 32 Domstolen har i denne henseende fastslået, at i en branche, hvor arbejdskraften udgør den væsentligste del af aktiviteten, kan identiteten af en økonomisk enhed ikke opretholdes (dom af 26.11.2015, Aira Pascual og Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 I en branche, hvor materiellet udgør den væsentligste del af aktiviteten, er den omstændighed, at den nye erhvervsdrivende ikke overtager den arbejdsstyrke, som hos forgængeren udførte de samme opgaver, derimod ikke tilstrækkelig til at udelukke, at der foreligger en overførsel af en enhed, der bevarer sin identitet som omhandlet i direktiv 2001/23 (jf. i denne retning dom af 26.11.2015, Aira Pascual og Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, præmis 41).
- 34 Det er bl.a. i lyset af disse retningslinjer fra retspraksis, at det forelagte spørgsmål skal vurderes under hensyntagen til de væsentligste faktiske omstændigheder, som den nationale ret har redegjort for i forelæggelsesafgørelsen.
- 35 Det skal indledningsvis fremhæves, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede fremstår de materielle midler såsom musikinstrumenterne, installationerne og lokalerne som værende nødvendige elementer for udøvelsen af den pågældende økonomiske aktivitet, idet denne sidstnævnte angår driften af en musikskole. I den foreliggende sag er det imidlertid ubestridt, at Valladolid kommune har stillet samtlige de materielle midler til rådighed for den nye leverandør, som var tildelt den foregående leverandør.
- 36 Eftersom den i hovedsagen omhandlede økonomiske aktivitet ikke synes at kunne anses for en aktivitet, hvor arbejdskraften udgør den væsentligste del af aktiviteten, for så vidt som den kræver betydeligt materiel, gør den blotte omstændighed, at In-pulso Musical ikke har overtaget Músicos y Escuelas ansatte, det desuden ikke muligt at udelukke, at der foreligger en overførsel af en enhed som omhandlet i direktiv 2001/23.
- 37 Hvad dernæst angår den omstændighed, at de materielle aktiver, som er nødvendige for udøvelsen af den i hovedsagen omhandlede aktivitet, stedse har tilhørt Valladolid kommune, bemærkes, således som det fremgår af denne doms præmis 28, at spørgsmålet, om der er sket en overførsel af ejendomsretten til de materielle aktiver, ikke er relevant med henblik på anvendelsen af direktiv 2001/23.

- 38 I denne henseende har Domstolen navnlig fastslået, at den omstændighed, at de materielle aktiver, som overtages af den nye erhvervsdrivende, ikke tilhørte dennes forgænger, men blot blev stillet til rådighed af ordregiveren, ikke kan føre til den konklusion, at der ikke foreligger en overførsel af en virksomhed i det nævnte direktivs forstand (dom af 26.11.2015, Aira Pascual og Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Det følger heraf, at en fortolkning af artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/23, hvorefter direktivets anvendelsesområde ikke omfatter en situation, hvor de materielle aktiver, der er nødvendige til afviklingen af den pågældende aktivitet, aldrig er ophørt med at tilhøre overdrageren (Valladolid kommune), ville fratage det nævnte direktiv en del af dets effektive virkning (dom af 26.11.2015, Aira Pascual og Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, præmis 40).
- 40 Endelig understøtter de øvrige oplysninger, der er fremlagt for Domstolen, at der – henset til de i denne doms præmis 30 anførte kriterier – i hovedsagen foreligger en »overførsel af en virksomhed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23. Det samme gælder In-pulso Musicals overtagelse af Músicos y Escuelas elever og In-pulso Musicals overtagelse, fra september 2013, af ydelser leveret af Músicos y Escuela indtil den 1. april 2013.
- 41 Det fremgår i øvrigt af Domstolens praksis, at den midlertidige indstilling af virksomhedsaktiviteter, i nogle få måneder, ikke medfører, at det er udelukket, at den i hovedsagen omhandlede aktivitet har bevaret sin identitet, og derfor ikke indebærer, at det kan afvises, at der foreligger overførsel af en virksomhed i direktivets forstand (jf. i denne retning dom af 9.9.2015 Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 31).
- 42 I denne henseende har Domstolen bl.a. fastslået, at den omstændighed, at virksomheden midlertidigt var lukket på overførselstidspunktet og ikke havde nogen ansatte, ganske vist er et forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om det er en fortsat bestående økonomisk enhed, som overføres. Den midlertidige lukning og den heraf følgende omstændighed, at der ikke var ansat noget personale på overførselstidspunktet, kan dog ikke i sig selv udelukke, at der foreligger en overførsel af en virksomhed som omhandlet artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 (dom af 15.6.1988, Bork International m.fl., 101/87, EU:C:1988:308, præmis 16 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Dette gælder navnlig i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor, selv om ophøret af virksomhedens aktiviteter udstrakte sig til en periode på fem måneder, denne periode omfattede tre måneders skoleferie.
- 44 Følgelig medfører den midlertidige indstilling af virksomhedens aktiviteter og den omstændighed, at In-pulso Musicals ikke har overtaget Músicos y Escuelas ansatte, ikke, at det er udelukket, at den i hovedsagen omhandlede aktivitet har bevaret sin identitet, og at det dermed kan afvises, at der foreligger overførsel af en virksomhed i direktivets forstand.
- 45 I sidste ende tilkommer det den forelæggende ret at fastlægge, om der i lyset af de ovenstående betragtninger og under hensyntagen til samtlige de faktiske omstændigheder, som kendetegner den pågældende transaktion, foreligger en overførsel af en virksomhed i hovedsagen.
- 46 Under disse omstændigheder skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole, vedrørende hvilken kommunen har leveret alle de midler, der er nødvendige for udøvelsen af denne aktivitet, som bringer denne aktivitet til ophør to måneder inden afslutningen af det igangværende skoleår, ved afskedigelse af samtlige ansatte og ved, at disse materielle midler tilbagegives til kommunen, som giver en ny bevilling alene for følgende skoleår og overfører de samme materielle midler til denne nye leverandør, kan omfattes af anvendelsesområdet for dette direktiv.

Det andet spørgsmål

- 47 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at afskedigelse af lønmodtagere under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole bringer denne aktivitet til ophør ved afskedigelse af samtlige ansatte, idet den nye leverandør genoptager aktiviteten i begyndelsen af det følgende skoleår, skal anses for at være sket af »økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer«, eller at årsagen til denne afskedigelse er »overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift«.
- 48 Det bemærkes indledningsvis, således som Domstolen gentagne gange har fastslået, at direktiv 2001/23 har til formål at sikre, at arbejdstagernes rettigheder opretholdes, når virksomheden skifter indehaver, idet arbejdstagerne kan forblive ansat i virksomheden under den nye indehaver på de vilkår, der er aftalt med overdrageren (dom af 27.11.2008, Juuri, C-396/07, EU:C:2008:656, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis). Direktivets formål er så vidt muligt at sikre, at arbejdskontrakten eller arbejdsforholdet fortsættes af erhververen uden ændringer, for at forhindre, at de arbejdstagere, der berøres af overførslen, stilles ringere alene på grund af overførslen (dom af 17.12.1987, Ny Mølle Kro, 287/86, EU:C:1987:573, præmis 25, og af 26.5.2005, Celtec, C-478/03, EU:C:2005:321, præmis 26).
- 49 Henset hertil, og således som det fremgår af selve ordlyden af artikel 3, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2001/23, er den beskyttelse, som dette direktiv har til formål at garantere, alene knyttet til arbejdstagere, som har en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen.
- 50 Det bemærkes i denne henseende, at direktiv 2001/23 ifølge Domstolens praksis – medmindre andet udtrykkeligt er bestemt – kun kan påberåbes af arbejdstagere, hvis arbejdskontrakt eller arbejdsforhold består på overførselstidspunktet. Spørgsmålet om, hvorvidt der består en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold på dette tidspunkt, skal bedømmes efter national ret, dog således at de præceptive regler i dette direktiv om beskyttelse af arbejdstagerne mod afskedigelse som følge af overførslen skal overholdes (dom af 15.6.1988, Bork International m.fl., 101/87, EU:C:1988:308, præmis 17).
- 51 Hertil bemærkes, at i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 giver overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift ikke i sig selv overdrageren eller erhververen nogen begrundelse for at foretage afskedigelser.
- 52 De i virksomheden ansatte arbejdstagere, hvis arbejdskontrakt eller arbejdsforhold i strid med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 er blevet bragt til ophør på et tidligere tidspunkt end overførselstidspunktet, skal følgelig betragtes, som om de stadig var ansat i virksomheden på overførselstidspunktet, hvilket bl.a. bevirker, at arbejdsgiverens forpligtelser over for arbejdstagerne uden videre overgår fra overdrageren til erhververen (dom af 12.3.1998, Dethier Équipement, C-319/94, EU:C:1998:99, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 53 For at kunne afgøre, om afskedigelsen – i strid med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 – alene er begrundet i overførslen, må det tages i betragtning, under hvilke objektive omstændigheder afskedigelsen er sket (dom af 15.6.1988, Bork International m.fl., 101/87, EU:C:1988:308, præmis 18).
- 54 Det er i denne henseende præciseret i forelæggelsesafgørelsen, at afskedigelsen af Jorge Luís Colino Sigüenza fandt sted et godt stykke tid før overførslen af aktiviteter til In-pulso Musical, og at denne afbrydelse af ansættelsesforholdet var begrundet i, at det ikke var muligt for Músicos y Escuela at betale løn til dets personale, hvilket var en situation, der opstod som følge af Valladolid kommunes tilsidesættelse af bestemmelserne i kontrakten indgået med Músicos y Escuela. Disse omstændigheder synes således at tale for at kvalificere Músicos y Escuelas afskedigelse af personale som værende sket af »økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv

2001/23, for så vidt som de omstændigheder, der gav anledning til afskedigelsen af samtlige ansatte, og den sene udpegelse af en ny leverandør af tjenesteydelser imidlertid ikke udgør en bevidst foranstaltning for at fratage lønmodtagerne de rettigheder, som direktiv 2001/23 giver dem, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 55 Henset til ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole bringer denne aktivitet til ophør ved afskedigelse af samtlige ansatte, idet den nye leverandør genoptager aktiviteten i begyndelsen af det følgende skoleår, synes afskedigelsen af lønmodtagere at være sket af »økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer« som omhandlet i denne bestemmelse, for så vidt som de omstændigheder, der har givet anledning til afskedigelsen af samtlige ansatte, samt den sene udpegelse af en ny leverandør af tjenesteydelser ikke er omfattet af en bevidst foranstaltning med henblik på at fratage disse arbejdstagere de rettigheder, som direktiv 2001/23 giver dem, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Det tredje spørgsmål

- 56 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om direktiv 2001/23 og adgangen til effektive retsmidler, som er fastsat i chartrets artikel 47, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning om retskraft som den i hovedsagen omhandlede, som forbyder de nationale retter at træffe afgørelse i sager om anfægtelse, på grundlag af direktiv 2001/23, af den individuelle afskedigelse af en arbejdstager, der har fundet sted i forbindelse med en kollektiv afskedigelse, når en retsafgørelse i en sag om denne kollektive afskedigelse, i forbindelse med hvilken alene arbejdstagerrepræsentanterne kan intervenere, allerede er truffet.
- 57 Det bemærkes, at proceduren efter artikel 267 TEUF ifølge Domstolens faste praksis er et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre den for dem verserende tvist (jf. bl.a. dom af 16.7.1992, Meilicke, C-83/91, EU:C:1992:332, præmis 22, og af 24.3.2009, Danske Slagterier, C-445/06, EU:C:2009:178, præmis 65).
- 58 Inden for rammerne af dette samarbejde tilkommer det den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, som alene har direkte kendskab til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for tvisten, og som har ansvaret for den afgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Når de stillede spørgsmål vedrører fortolkningen af EU-retten, er Domstolen derfor principielt forpligtet til at træffe afgørelse herom (jf. bl.a. dom af 13.3.2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, præmis 38, af 6.12.2001, Clean Car Autoservice, C-472/99, EU:C:2001:663, præmis 13, og af 5.2.2004, Schneider, C-380/01, EU:C:2004:73, præmis 21).
- 59 For at opnå en fortolkning af EU-retten, som den nationale ret kan bruge, er det imidlertid påkrævet, at denne giver en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og de regler, som de forelagte spørgsmål hænger sammen med, eller i alt fald forklarer de faktiske forhold, der er baggrunden for dens spørgsmål (jf. bl.a. dom af 26.1.1993, Telemarsicabruzzo m.fl., C-320/90 – C-322/90, EU:C:1993:26, præmis 6, og kendelse af 13.7.2006, Eurodomus, C-166/06, ikke trykt i Sml., EU:C:2006:485, præmis 9).

- 60 Det bemærkes, at forelæggelsesafgørelsen ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om den relevante nationale retlige ramme. Den forelæggende ret er således ikke fremkommet med nogen oplysninger om anvendelsen af princippet om retskraft som omhandlet i artikel 124, stk. 13, litra b), i lov nr. 36/2011 om de social- og arbejdsretlige domstoles organisation.
- 61 Denne lovs artikel 160, stk. 5, som der henvises til i lovens artikel 124, stk. 13, litra b), bestemmer desuden, at retskraften er begrænset til sagens genstand. Dels indeholder forelæggelsesafgørelsen imidlertid ikke oplysninger om nævnte lovs artikel 160, stk. 5, dels skal der – som den spanske regering bemærkede under retsmødet – for at undersøge, om sagens genstand i den foreliggende sag er identisk, i betragtning af den kollektive karakter af både afskedigelsen og overførslen, som vedrører samtlige ansatte, ligeledes tages hensyn til de øvrige bestemmelser i spansk procesret.
- 62 Da Domstolen under disse omstændigheder ikke råder over de oplysninger, som er nødvendige for, at den kan give en hensigtsmæssig besvarelse af det tredje spørgsmål, må dette spørgsmål afvises.

Sagsomkostninger

- 63 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole, vedrørende hvilken kommunen har leveret alle de midler, der er nødvendige for udøvelsen af denne aktivitet, som bringer denne aktivitet til ophør to måneder inden afslutningen af det igangværende skoleår, ved afskedigelse af samtlige ansatte og ved, at disse materielle midler tilbagegives til kommunen, som giver en ny bevilling alene for følgende skoleår og overfører de samme materielle midler til denne nye leverandør, kan omfattes af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en valgt leverandør for en tjenesteydelseskontrakt vedrørende driften af en kommunal musikskole bringer denne aktivitet til ophør ved afskedigelse af samtlige ansatte, idet den nye leverandør genoptager aktiviteten i begyndelsen af det følgende skoleår, synes afskedigelsen af lønmodtagere at være sket af »økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer« som omhandlet i denne bestemmelse, for så vidt som de omstændigheder, der har givet anledning til afskedigelsen af samtlige ansatte, samt den sene udpegelse af en ny leverandør af tjenesteydelser ikke er omfattet af en bevidst foranstaltning med henblik på at fratage disse arbejdstagere de rettigheder, som dette direktiv giver dem, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Underskrifter